

Kjak

Axel V. Johannesen
selektivur

Bjarni Djurholm
løgtingsmaður

Tá sakligheitin víkir fyri ósannindum, tá er lítið gott í væntu

Landsstýrismaðurin í figgjarmálum er á Vága-portalinum og lításgerð uppskotið hjá Fólka-flokkinum um skatta-reform, har dentur veður lagdur á flat-tax skipan.

Landsstýrismaðurin heldur uppá, at uppskot Fólka-floksins gevur landskassanum 312 mio kr minni í inntøku. Hetta er ein partapolitisk met-ing, sum ikki hevur hald í veruleikanum.

Uppskotið hjá Fólka-flokkinum byggir á, at landsstýrið kannar og ger uppskot um skipan, har ásett verður fast skattaprosent av allari inntøku oman fyri ávíst ásett inntøkumark. Sum dømi verður víst á móguleika við botnfrá-drátti uppá 60.000 kr og skattatrekki uppá 40%. Talan er um eitt dømi av nógvum móguleikum, men sum landsstýrismaðurin so ger til ræðumynd við halli oman fyri 300 mio kr. Hetta ger lands-stýrismaðurin væl vit-andi um, at hann við síni útrokning við vilja blandar verandi skatta-skipan saman við upp-skotnu brutto- og flat-tax skipan.

Men “målet helliger midlet”. Við sínum pá-standi kann hann so lításgera uppskotið hjá

Fólkaflokkinum, sláa tað upp í glens. Profilerá seg og javnaðarpolitikk upp á bekostning av sakliga innihaldinum av skattauppskotinum hjá Fólkaflokkinum.

Landsstýrismaðurin veit sjálvsagt, at við ein bruttoskipan skulu allir frádráttirnir endur-skoðast. Talan er um frádráttir upp á um 220 mio kr árliga, har nógvir kunnu takast burtur, tá skattatrekkið lækkar samsvarandi. Men hetta velur Aksel V. Johannesen við vilja at síggja burtur frá?!

Aðrir frádráttir, eitt nú barnafrádrátturin, sum er 140 mio kr árliga, kunnu verða umlagdir til útgjaldsskipanir. Heldur ikki hetta fær sakliga viðgerð.

At so landsstýris-maðurin, sum í fólka-floksuppskotinum verður biðin um at gera ymsar útrokningar, sum tryggja bestu javnvágina fyri borgarar og landið, brúkar sína viðgerðartíð í tinginum og nú á Vága-portalinum at niðurgera og siga ósatt um upp-skot Fólka-floksins, sigur kanska meira um landsstýrismannin enn um sakliga innihaldið í uppskotinum um eina nýskipan av skatta-skipanini.

Oddvør Johansen

Soleiðis smildra vit eitt býarrúm

Skelkandi at síggja tær fyra ljósmastrarar verða reistar í Gundadali.

Stutt síðan luttóku flest-ir býráðslimir annars á arkitektadegi í Norðurlanda-húsinum undir heitinum: “Millum Kongaminnið og kitsj”, har ljós varð varpað á býarrúm her og aðrastaðni. Her sótu tey so við eygum so stórum sum tekoppum og nikkaðu til útsagnir sum: “Vi skal tilbage til mennesket”. “Hvorfor er de nye bygninger så døde og livløse?”.

Jú, býir verða deyðir og lívleysir, tá slík skrímsl sum hesar ljósmastrarar verða reist-ar í einum grønum dali, sum

hevur orð fyri at vera besta veðurpláss í Føroyum. Hesar mastrarar eru gjørdar til stadion, ið rúma 40.000 fólkom og eru ikki egnaðar til okkara pinku-lingastadion til 5 – 7000 fólk.

At flutt tær inn á Svanga-skarð, sum onkur skjýtur upp, nyttar heldur einki. Umhvørvisoyðileggingin hevði verið ov stór.

Um vit hyggja eftir, hvat tey hava aðrastaðna, síggja vit (t.d. í Belfast), at mastrarar har ikki koma nær í námind av hesum í Havn, og at pástanda, at vit NOYÐAST at hava tær, er at blaka torvmold ella tað, sum verri er í eyguni á okkum borgarum.

Íbúgvarnir í Gundadali og í nýggja býlinginum Poul Juulsgøtu hava keypt sær hús undir fólsum fyrirtreytum. Tey hava aldrin í verðini ímyndað sær at fáa nakað so ljótt sum hesi misfostur fyri eygunum restina av lívinum. Hvar eru býararkitektarnir í hesum máli? Eru teir blindir, ella eru teir tiknir av ræði?

Úti í verðini hendir tað meir enn so, at arkitektonisk misfostur verða tikin burtur aftur og seld sum gamalt jarn, eitt dømi er stóra svarta og deyða húsið mitt á Ráðhúsplássinum í Keypmannahavn. Í fleiri ár oyðilegði hetta hús eitt

vakurt gamalt býarrúm, og tí bleiv húsið eftir nógv høvuðbrýggj tikið niður í fjør og beint burtur.

Tórshavnar býráð hevur oyðilagt Gundadal EINA ferð, og tað er nóg mikið. Hesin góði dalurin við prýðiligum listarverkum fer í næstum at verða bygdur út við skilagóðum bygningum og ítróttarfasilitetum, og tað er at fegnast um.

Takið tí nú hesar ræðuligu mastrarar niður, tær fara ongantíð at rigga her, seljið tær sum tilfar til skipasmíð ella annað og fáid okkum vakurt og gott ljós á Tórsvøll í staðin.

Annika Olsen
Løgtingskvinna

Gott íkast frá Hanus Samró og HUXA

Herfyri hevði Hanus Samró, formaður fyri ungmannafelag Fólka-floksins, Huxa, eina sera áhugaverða og við-komandi grein um figgjar-ligar ójavnar millum lesandi í ávikavist Føroyum og í Danmark. Niðurstøðan í greinini er, at tað lønar seg betur figgjarliga at lesa í Danmark heldur enn í Føroyum. Ein føroyingur, ið lesur í Danmark kann, útyvir sín lestrarstuðul fáa ein sokallaðan FR-frádrátt, har man sum lesandi kann forvinna 71.000 skattafríar krónur um árið. Harumframt fær viðkomandi 30.000 í botnfrádrátti, um man velur at arbeiða í Føroyum í sínari summarferiu. Ein lesandi í Føroyum fær ongan FR-frádrátt, men bert 30.000 í botnfrádrátti og sjálvsagt lestrarstuðul, ið somuleiðis er væl minni enn tann danski.

Vit vita, at mong eru tey, ið verða noydd at vera eftir í Føroyum, tí tey hava børn og familju, og at straffa tey eyka hart gevur als onga meining. Somuleiðis er tað sera trupult hjá einum einligum forsyrgjara at fáa endarnar at røkka saman. Her røkkur ein hækkaður lestrarstuðul ikki serliga langt.

Kappingin um tey lesandi er hørð frammanundan, men at vit, sum tóna politiska landslagið, beinleiðis eru við til at eggja fólki av landinum kann ikki vera rætt. I løgmansrøðuni stendur, at “Vit skulu syrgja fyri, at umstøðurnar verða so góðar sum gjørligt hjá okkara ungdómi at flyta heimaftur. Til tess krevst, at vit duga betur at lurta eftir teirra ynskjum og vónum”. Eitt fyrsta stig hjá lögmanni, landsstýri og løgtingi er

lurta eftir teimum ungu, tey sum mynda tey politisku ungmannafeløgini, sum vita hvørjir batar kunnu gerast fyri at javnstilla mugu-leikarnar og tey figgjarligu viðurskiptini landanna millum. Vit fegnast sjálvsagt um, at FR-frádrátturin hjá føroyskum lesandi í Danmark er varðveittur, eg eri ein teirra, sum í síni tíð fekk gleði av hesum frádrátti, men vit verða noydd at seta skipanir í verk í Føroyum, sum eru ájavnt teimum donsku, tí kappingin um tey lesandi er hørð frammanundan, tí úrvali av lestrarmóguleikum í Føroyum er avmarkað. Í vikuni frættu vit eisini, at danska stjórnin hevur júst stungið ætlan út í kortið, at ístaðin fyri at 5. hvør tekur eina hægri úbúgving í Danmark, skal talið verða 4. hvør. Vit mugu taka hesa

kapping upp bæði við at hugsa radikalt øðrvísi við okkara útbúgvingarpolitikki, og sanniliga verða vit noydd at fyrihalda okkum til teir figgjarligu ójavnar, ið eru landanna millum, hvat viðvíkur teimum lesandi. Tað er gott hjá einum lesandi at arbeiða við síðuna av lesnaði-num, bæði hvat viðvíkur royndum, men eisini fyri ikki at skula tyngjast við lestrar-lánum og øðrum lánum eftir loknan lestur. Vit skulu á øllum stigum gera tað meira lønsamt at arbeiða í Føroy-um, eisini fyri tey lesandi. Tí er tað kærkomið, at uppskot um batar koma frá teimum ungu, í hesum føri Hanus Samró, formanni fyri HUXA, og skulu hægri útbúgvingar hava lívið lagað í Føroyum er tað neyðugt at vit lurta eftir teimum ungu, tað er tey sum í síðsta enda seta krøvini.